

اشاره :

برهان‌الدین ضیایی فارغ‌التحصیل رشته اقتصاد از دانشگاه تهران است. او فعالیت خود را در صنایع چوب در ۱۳۶۰ با مسئولیت شرکت تعاونی تهیه و توزیع کرج آغاز کرد و در سال ۱۳۶۷ شرکت هماهنگی صنایع چوب را بنیان گذاشت و در این میان به عنوان یکی از مشاوران وزارت صنایع فعالیت می‌کند. او در گفت‌وگو با خبرنگار ماهنامه تولید مصرف دیدگاه خود را راجع به مسائل تولید و فعالیت شرکت هماهنگی عنوان می‌کند، بی‌تردید مطالعه این متن برای شما خالی از لطف نخواهد بود.

خبرنگار: در مورد شرکت هماهنگی صنایع چوب توزیع بفرمایید.

ضیایی: از همان ابتدا با هدف ایجاد تشکلی غیرانتفاعی و تقسیم سود عادلانه در بین اعضا، اساسنامه و برنامه‌های خود را تدوین و تعیین کردیم، در هیچ زمانی به فکر کسب درآمد از سهم اعضا برای شرکت نبودیم، بسیاری از تشکل‌ها را سراغ دارید که با سهم اعضای خود چگونه عمل کردند، در بسیاری از مواقع ماموران مالیاتی اعتراض می‌کردند که چرا سوددهی شرکت بالا نیست و پاسخ ما روشن بود، چون عمل و تلاش ما فقط تامین منافع اعضا بود، حضور و وجود شرکت در رفع موانع و ارائه خدمات است.

خبرنگار: شما دبیرتشکل خانه صنعت استان تهران هستید، لطفا توضیحی

در مورد ساختار آن بیان فرمایید.

قدرت و مشروعیت خانه‌های صنعت از انجمن‌های همگن سرچشمه می‌گیرد. هر استان دارایی ده‌ها انجمن همگن است. در انتخاباتی براساس اصول دموکراتیک هیات مدیره انجمن‌ها توسط واحدهای تولیدی تعیین می‌شوند و از انتخابات انجمن‌ها، هیات مدیره خانه‌های صنعت به وجود می‌آید و در سطح کشور با انتخابات کاندیداها هیات مدیره صنعت هیات مرکزی تعیین می‌شود. جدا از مسایل عنوان شده در خانه صنعت استان تهران در کنار هیات مدیره، شورای سیاست‌گذاری پیش‌بینی شده است که از نماینده هیات مدیره‌ها و یا دبیران انجمن‌ها در این شورا حضور دارند و در این ارتباط مسایل و مشکلات طرح و از سوی هیات مدیره خانه صنعت پیگیری می‌شود. در واقع نخبگان صنایع و فعالان صنعت قبول مسئولیت کرده و انجام وظیفه می‌کنند.

خبرنگار: خانه صنعت تاکنون چه عملکردی داشته است؟

ضیایی: جسارت و واقع‌بینی در خانه صنعت حاکم است، چرا که مستقل است و براساس اعتقاداتش بر مبنای باورهای خاص به تفکر صنعتی عمل می‌کند. لحظه‌ای از شفاف‌سازی کوتاه نیامده‌ایم. در مورد بهره بانکی، تأثیر این تشکل را بر پایین آمدن آن شاهد بودید. بهره بانکی با تلاش خانه صنعت و تأیید مسئولان اجرایی پایین آمد و نفع آن به میلیون‌ها ایرانی بازگشت، دو سال پیش اعلام کردیم قانون مالیات بر ارزش افزوده چه تبعاتی دارد و امروز همه شاهد بودند که نگاه این تشکل تا چه اندازه صحیح و به جا بود. به غیر از کسانی که طی دهه‌های گذشته با نسخه پیچی دستورات صندوق بین‌المللی پول و سیاست‌های بازار محور که ریشه در تفکرات نولیبرالی داشته است و امروز مسئول فلاکت و بدبختی صنایع و میلیون‌ها ایرانی هستند و با تمام وقاحت، خانه صنعت را گروه فشار می‌نامند و این درست در اندیشه پوشالی آقایان دارد که به نام پیشرفت، پس‌رفت را ارمان داده‌اند و یا به نام استقلال امروز پول نفت را با ورود کالاهای بنجل خارجی، مرگ صنایع ایران را رقم می‌زنند تا سرمایه گذار تجاری یا تجار وابسته به کمپانی‌های خارجی به مال اندوزی بیشتر اقدام کنند. مستقل بودن، هزینه‌های کلانی دارد که این نوع برچسب زدن‌ها از سوی وابستگان به نوکیسگان نور چشمی شاید کوچک‌ترین آنهاست.

ضیایی دبیرخانه صنعت و معدن استان تهران:

برای تولید، علیه واردات متحد شویم

خانه صنعت جمع عاشق است بر مبنای اعتقاد به تفکر صنعتی و سربلندی ایران عزیز که تاکنون بر مبنای تکیه بر توان خود ایستاده و تعهد خود را به کشور و مردم به جای آورده است. این تشکل هرچند نوپا است ولی با جدیت در پی سازمان دهی و برنامه‌ریزی داخلی از یک سو و ارتقای مطالبات صنعت‌گران همراه با مقابله با واردات بی‌رویه کالاست که در حال حاضر بزرگترین آفت اقتصاد ایران شناخته شده است و در این رابطه باید گفت امنیت شغلی کارگران، آسایش و حداقل‌های اکثریت ایرانیان را به پاس غارت چپاول بخش تجاری وابسته به شرکت‌های خارجی در معرض خطر قرار گرفته است.

خبرنگار: از نظر شما تئوری‌های اقتصادی در این میان چگونه عمل

می‌کنند؟

بدون تردید، اصل علم اقتصاد چندان قابل تغییر نیست ولی استفاده از روش‌هایی که دربرگیرنده منافع گروه‌های خاص اجتماعی عنوان می‌شود به مانند تاکتیک متغیر است. به فرض معادلات عرضه و تقاضا در همه جای دنیا یک اصول کلی دارد یا سیاست‌های پولی در چهارچوب انقباض و انبساطی، چیزی نیست که با شکل و مضمونی دیگر با به عرصه حیات جوامع بشری بگذارد.

اما جای تأکید دارد که با توجه به شرایط و معادلات خاص هر منطقه تئوری اقتصادی می‌بایست کشف و به کار گرفته شود. بی‌تردید کسانی که با تئوری‌های خارجی که متعلق به جنگ‌های داخلی آمریکا در ۲۰۰ سال گذشته بوده، وقتی پا به عرصه تحلیل اقتصاد ایران می‌گذارند و برای صنایع ما نسخه می‌پیچند نباید بیشتر از این انتظار داشت که صنعت ایران به چنین وضعی گرفتار شود که ملاحظه می‌کنید.

خبرنگار: متأسفانه در کشور ما حتی در روند تولید مسایل طور دیگر تعریف می‌شود.

ضیایی: در یک اقتصاد بالنده پروسه تولید، توزیع و مصرف کاملاً جدا از هم و تعریف می‌شود. یعنی تولیدکننده صرفاً نیرو و توان خود را بر کار خودش متمرکز می‌کند دیگر بخش‌ها نیز به همین شکل عمل می‌کنند ولی در کشور ما تولیدکننده باید ماده اولیه را خودش تهیه کند، بعد از تولید، پروسه فروش هم به عهده خودش است بنابراین وارد تجارت و بازاریابی و... می‌شود. پس تولیدکننده، هم تاجر شد هم توزیع کننده و هم کار خودش را باید انجام دهد. بعد در درون روابط و مناسبات تولید هزاران مشغله وجود دارد که باید کفش آهنی پوشید و به جنگ آنان رفت.

با توجه به آن چه گفته شد ملاحظه کنید که به هیچ عنوان، تولید داخلی ساختاری ندارد که بتواند با کالای خارجی رقابت کند، چون همه پارامترها در تولید ایران محدودکننده تولیدکننده است.

خبرنگار: نقش واردات تا چه اندازه تولید ایرانی را مختل می‌کند؟

ضیایی: در همه جای دنیا، تولیدکننده محصول را تولید می‌کند و تاجر به صادرات کالا اقدام می‌کند و در نتیجه ارز وارد اقتصاد ایران می‌شود. زندگی عموم مردم به ثبات و آرامش می‌رسد، ولی در کشور ما تاجر ترمز تولید هستند که با واردات بی‌رویه کالا باعث می‌شوند بازار مصرف ایران به دست مشتکی خارجی بیافتد و در نتیجه شیرازه اقتصاد و جامعه ایرانی در هم بریزد.

بنابراین واردات نه تنها درآمدی برای ما ندارد بلکه در عمل مانع اشتغال و رشد و ثبات مردم ایران است. این نوع حرکت به خاطر آن است که عده‌ای نفت را به عنوان درآمد روزانه در نظر می‌گیرند و فقط به فکر هزینه‌های جاری و واردات کالا هستند در حالی که وجوه حاصله از فروش نفت باید به سرمایه‌گذاری‌های اساسی و زیربنایی اختصاص پیدا کند.

تولید

سال ششم-شماره ۵۱
۲۰ آبان تا ۲۰ آذر ۱۳۸۷